

и-островъ; а тò ё было слѣдствіе се на разрушителнѣтѣ боеве ёще отъ времето на Орхана и сега подновены при негова достоинъ наследникъ. — Наскоро тогази противъ Бѣлгарія са дигнѣ и друга нова бура. Унгарскій краль Лудовикъ II великий обѣви бой на Бѣлгарытѣ, не са знае тамъ по каква причина; нѣкои само предполагатъ, че было за туй, дѣто тѣ сѫ са били сближили съ Турцитетѣ. Както и да є, Лудовикъ като са спуснѣ съ голѣма вѣйска по Дунава, лесно можи да приземе Видинъ и сичката тѣзи областъ, въ която управляше Страшимиръ. Той хвана самаго Страшимира робъ и го заведе съ него си та го затвори въ Загребъ (Аграмъ), а въ Видинъ нареди свой единъ управителъ на име Діонисій. Унгарскійтѣ краль са показа ревностенъ католикъ и поиска да покатоличи жителитѣ въ обладаната отъ него бѣлгарска областъ. Но надѣждитѣ му останажж праздни; защото Шишманъ съ помощта на храбрый влашкій воевода Александра, каквото и на жителитѣ отъ Видинско, изгони Лудовикова намѣстникъ ведно съ войската му, която бѣше останжла да го варди въ Видинъ (1369).

Слѣдъ тѣзи произшествія ный видимъ на 1371 год. Страшимиръ пакъ въ Видинъ, сирѣчъ освободенъ отъ робство и сѣднѣлъ пакъ на поста си. — Католическытѣ писатели увѣряватъ, че той са бѣль вѣрнилъ въ владѣніята си покатоличенъ, и че пуснѣлъ много монаси отъ Францисканскій чинъ за испълнението на тѣхната миссія. Но тѣзи свидѣтелства нѣматъ никакво основаніе, за това и ный нѣма да са спирамы на тѣхъ да гы опровергавамы, а ще да са обѣрнемъ пакъ къмъ силнѣтѣ наши завоеватели.

Като са върна въ Бѣлгарія, Страшимиръ са обѣви независимъ владѣтель въ тѣзи частъ на царството, която му бѣше оставилъ баща му, и, като